

Szegedi Ünnepi Hetek

MA ESTE:

A hattyúk tava a szabadtéren

Ma, szerda este ismét életre kel a Herceg és a Hattyú története a Dóm téren. Csajkovszkij táncműveit a rigai opera- és balettszínház táncosai adják elő Velta Vilcinával és Harald Ritenberggel a főszerepekben. Képünk a premieren már nagy sikert aratott táncjáték egyik szép jelenetét mutatja.

Élelmiszeripari pavilon a kiállításon

Jókora karéjt kapott a városból Szeged élelmiszeripara. A szalámi- és paprikafeldolgozó-konzervgyárak trió idén ismét közös pavilonban állította ki termékeit, az ingyerszűrés nem titkolt szándékával. S. elöljáróban megállapíthatjuk, az eredmény megfelel ennek a szándéknak.

A legfrissebb reklámmal a Szegedi Paprikafeldolgozó Vállalat dicsekedhet, nevezetesen a vásáron nyert aranyéremmel. De jól reklámozza készítményeit az a két fénykép, amelyek szerint a halászlé, illetve a húsvesskocka a Kiváló áruk fóruma jelzés viselésére jogosult. Az új dobozok már viselik ezt a jelet. A hagyományos termékek mellett idén különösen sok az új termék a paprikagyárban. Legújabb újdonságai „premierje” a vásár: itt jelent meg először a tyúkhúsleves, a tyúkpörkölt és tyúkmájpatétom. Megállapíthatja a látogató, hogy a háziasszonyok „expressz ételapjához” igen sok leveskockát kínál már a vállalat „leveskonyhája”. No és persze a táj ősi díszében, a paprikafüzérekben is elgyönyörködhet együtt. A műanyag csomagolású fűszerpaprika is megjelent, mutatva, hogy külsőben is keresik a tetszetősebbet, s egyben az olcsóbb megoldást a vállalatnál.

Paprika és szalámi nélkül nem is lenne igazán szegedi ízű ez az ipari vásár és kiállítás. Zamatot adnak a szalámi gusztusos tornyai; némelyik egyébként maga is külön toronynak tűnhet.

Slágerhullám

A jobbnál jobb számok, közkezdelt melodikák dagályos-árgályokkal „hullámoztak be” az esztendő szegedi szabadtéri színpad hétfő esti műsorán. A hasonlat kölcsönvett, azokról a plakátokról, melyeken az ORI öles betűkkel, slágerhullám címmel hirdette szokásos nyári könnyűzenét estjét. Igaz, mást is hirdetett, énekeseket, akik közül néhányan — az eddigi gyakorlat szerint — előzőeken emelkedtek a helyi csúcsra — de hát most csak Máté Péter hiányzott, így tulajdonképpen a stáb összeállítására semmi panaszunk sem lehetett.

Nem is volt. A látottakat-hallottakat nem érheti szemrehányás: legfeljebb annyit jegyeznek meg, hogy a zenekar kísértő szerepében is egyre szöszölő akart, ami olykor kellemetlen helyzetbe hozta az énekeseket.

Akad néző, aki hitetlenkedve mustrálja a vásárra készített reprezentatív példányokat: tényleg valódiak? Egyébként a szalámi- és paprikafeldolgozó-konzervgyárak trió idén ismét közös pavilonban állította ki termékeit, az ingyerszűrés nem titkolt szándékával. S. elöljáróban megállapíthatjuk, az eredmény megfelel ennek a szándéknak.

II. SZIN:

Karnevál, koktél

Az ország különböző vidékeiről 4 és fél ezer fiatal vár a II. Szegedi Ifjúsági Napok gazdag rendezvény-

érdeklődés. S mivel ezek a termékek nemcsak a szemnek, hanem a száznak is szólnak, a helyszíni árusítás megoldása is előtérbe került. Ezt az igényt részben — így a paprikafeldolgozóknál — már idén is ki fogják elégíteni a vásár hátralevő napjaiban, másrészt pedig figyelembe veszik a jövő évi felkészülését.

Befejezésül még annyit: láttuk a jugoszláv élelmiszeripari reprezentatív bemutatkozását, sok újdonságát is. Láthattuk azt a tendenciát, ami az úgynevezett eldobható csomagolásra irányul. Nagyon jól csinálják. Tejtermékek higiénikus csomagolásban több napra tartósítva, hentesáruk vákuumtechnikával csomagolva, s ugyancsak tartósítva, hogy csak néhány példát említsünk. Erdemes lenne ezekből a példákban megtanulni mindazt, ami a hazai igényeknek is megfelel, ami külsőben, vagy praktikuságban előrelépést jelentene.

S. M.

Sajtó- tájékoztatók

BUDAPESTI VEGYIMŰVEK

A százesztendő Budapesti Vegyiművek először vesz részt a szegedi ipari vásáron. Tegnap délelőtt a sajtóházban Poros Tamás vegyész mérnök, a vállalat igazgatója tájékoztatta az újságírókat és a meghívott szakembereket a vállalat tevékenységéről. Elmondta, hogy a nagy múltú gyárban jelenleg a hazai növényvédőszer termelés felét a Budapesti Vegyiművek gyáraiban készítik.

A gyár jó kapcsolatot tart a mezőgazdasági üzemekkel, szaktanácsadó szolgálatuk a fogyasztók rendelkezésére áll, s az a céljuk, hogy felhasználóikkal még szorosabbá váljanak együttműködésük. A gyár kutatási tevékenységéről dr. Bánki László, a mezőgazdasági tudományok kandidátusa, a vállalat biológiai kutató laboratóriumának vezetője tájékoztatta a résztvevőket.

HANGLEMEZGYÁRTÓ V.

Ugyancsak első ízben jelent meg a kiállításon a Magyar Hanglezemgyártó Vállalat, amelynek újdonságairól, munkájáról dr. Petrovics Ferencné, a gyár áruforgalmi osztályvezetője számolt be. Elmondta, hogy a Szegedi Ipari Kiállítás és Vásár jelentős a gyár életében, hiszen termékeivel először mutatkozik be kiállítási fórumon. Ebből az alkalomból több újdonsággal szolgálnak, csak Szegeden hoznak forgalomba különféle zenefeleleteket — divatbemutatóval egybekötött hangversenyeket rendeznek.

Az idén 3 millió lemezt készítő vállalat sokat fejlődött az elmúlt esztendőben: egyre több elismerést szereznek világszerte a Bartók, Kodály, Liszt-művekből készült sorozatok. A régi vásárlók — az USA, Anglia, NSZK — után újabban Japánba is eljutnak a magyar hanglemezek. Figyelemre méltó, hogy nem csak a könnyű-, hanem a komolyzenei hanglemezek is sikert aratnak.

KERESKEDELEM

Üzletnyitvatartás

Az idén szokás szerint ismét meghosszabbították a legforgalmasabb élelmiszerboltok, vendéglők, cukrászdák, s néhány iparcikk-üzlet nyitvatartási idejét. Természetesen csak a nyárra, sőt csupán a szabadtéri egy hónapjára. Szükség volt erre? Nagyon.

Ahogy elnézem a listát, szinte így ahogy van megfelelne arra, hogy egész esztendőben körülbelül eszerint szabályozzák a nyitást, zárás idejét. Elsősorban arra lenne most már halaszthatatlanul szükség, hogy az élelmiszerboltok egy része vasárnap is árusítson, valamint,

hogy hétköznap délután se húzzák le túl korán a rollót. Hogy miért ne? Ismét lehetne az egész éves állandó idegenforgalomra hivatkozni. Sok a vendég, illik fogadni őket. De van jobb érv is: a város lakosságának egy része újabban rövidebb munkahétet dolgozik, több a szabadeje. Nekik kellene elsősorban kedvükbe járni!

Jó lenne, ha az illetékesek még augusztus vége előtt megtanáskoznának a kérdést és döntenének a nyitvatartási idők észszerűbb, jobb meghatározásáról.

Csirke a boltban

Egy időben divatos lett az élő csirkét árusítani az élelmiszerboltokban. A szükség vitte rá a kereskedőket, mert a vásárlók ezt is keresték. Régóta nem kell már a csirke, de a Kossuth Lajos sugárút elején levő üzletben valahogy „profilban” maradt. Venni vették persze, ha nem is sokan, de még több embernek szemet szűrt: sem szép nem volt az a baromfi, melyet naphosszat a boltban, bolt előtt sanyargattak, sem higiénikus.

A napokban azután döntés született: többé ők sem árusítják. Az érdeklődőknek szépen megmondják, hogy szíveskedjenek két sarokkal arrébb fáradni, ott a Szent István, vagy hárommal amarrébb, ott a Marx téri piac, ahol frissebb, jobb az áru. Talán még olcsóbb is.

Az élelmiszerkereskedelemben újabb kulturálódásnak jele ez az apró, alig néhányak által észrevett esemény.

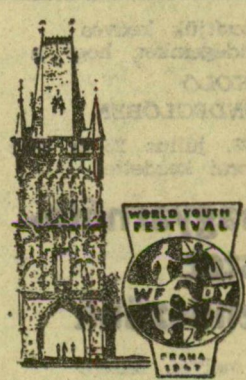
Szaküzletek

„Mostanában csaknem minden héten olvasok az újságban egy-egy újabb szaküzlet megnyitásáról, berendezéséről. S ahogy a mesében van: egyik szemem sír, a másik nevet. Mert bár öröm a sok szép új üzlet, bosszúság, hogy az embernek szaküzletlél szaküzletre kell vándorolnia, hogy valamit megkapjon. En tisztelem és becsülöm a különböző gyárakat, márkákat, csak éppen nem ismerem őket, s ösztönös szölvá, gyakran nem is érdekelnek. Ha egy jó cipőt akarok például, akkor elő-

ször a cipő képe, s nem a márkáé jelenik meg előttem.”
Zalán István olvasónk levele két dologra is felhívja a figyelmet. Egyrészt arra, hogy a túlzott szakosítás valóban kellemetlen a vásárlónak, aki szeret hamar, egy helyen vásárolni. Másrészt a gyáraknak az eddiginél sokkal intenzívebb propagandával kell megismertetniük márkáikat. Magyarán: bele kell „szerezni”, a vevőbe, akit eredendően nem érdekel csak az áru maga.

Fehér Kálmán

Prága, 1947

A Dél-Magyarország 1947. július 18-i száma írja:

— Prágában július 20-án, vasárnap kezdődik a négy hétre tervezett ifjúsági világtalálkozó, amelyet az UNESCO támogatásával a demokratikus ifjúsági világszövetség rendez, és öt világrész ifjúsága egységesen dokumentál a fasizmus ellen. 38 nemzet több ezer ifjúsági képviselője jön erre a találkozóra, amelyen minden nemzeti csoport legnagyobb sport- és népművészeti vesznek részt. Újja fogják építeni Lidicét, amelyet a németek annak idején Heydrich hitlerista helytartó meggyilkolásáért porig romboltak. Lidice újjáépítésében magyar ifjak is részt vesznek. Július 20-án mintegy 250 főnyi magyar csoportot várnak Prágába.

A Szegedi Népszava 1947. július 19-i száma írja:

— Pénteken délután érkezett meg Szegedre az a jugoszláv ifjúsági staféta-küldöttség, amely a prágai

EMLÉKEZÉS A VIT-RE

nemzetközi ifjúsági kongresszusra viszi a jugoszláv, bolgár és albán ifjúság üdvözlét, és az ifjúság szabadságszeretét, jelképező faklyát. A stafétának Szegedre érkezett 30 tagú csoportja Szabadkáról indult el. Szegedtől kezdve már magyar ifjak viszik a faklyát... A városháza előtti fogadás ünnepségét a staféta beérkezése után a rendőrszenek nyitotta meg, a magyar és a vendégország himnuszával...

A Dél-Magyarország 1947. július 22-i száma írja:
— Prágában hatvanezer fiatal férfi és nő vesz részt a világifjúsági találkozón. Túlzás nélkül lehet mondani, hogy a prágai találkozónak rendkívül nagy világpolitikai jelentősége is van.

A Szegedi Népszava 1947. július 22-i száma írja:
— Prágában vasárnap nagyszabású nemzetközi repüléssel megkezdődött az ifjúsági világtalálkozó.

Budapest, 1949

Horváth Mihály, a Szegedi Szabadtéri Játékok igazgató-helyettese:

— Jól emlékszem, 1949-ben kapták meg a magyar úttörők az első vörös nyakendőket. En is az első vörös nyakendősök közé tartoztam, s így — mint kds, fel egyházi diák — jutottam fel Budapestre, a második Világifjúsági Találkozóra.

— A régi emlékek már összemosódnak bennem, de néhány kisebb epizódra ezért még jól emlékszem. Tisztán látom például azt a Népköztársaság úti házat, amelynek szobáiban a földön, szalmaszálakon aludtunk, s még hallom azokat a lelkes kiáltásokat is, amelyek a nagy találkozót köszöntöt-

ték. Énekeltek, táncoltak akkor a hatalmas Hősök tere, s mi — négy kis felegyházi úttörő — meghatódottan, megilletődve vettünk részt ebben a sosem látott forgatagban.

Piros nyakendők, pesti utcák, VIT, soknyelvű fiatalok, ének, tánc, hosszú napokon át tartó ünnep — ez nekem a budapesti VIT, a világ fiataljainak második nagy találkozója...

A. L.

SZERDA.
1968. JÚLIUS 24.

DEL-MAGYARORSZAG 5